Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 3446/90

z dnia 27 listopada 1990 r.

ustanawiające szczegółowe zasady przyznawania dopłat do prywatnego składowania baraniny i mięsa koziego

(Dz.U. L 333 z 30.11.1990, str. 39)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	RozporzĄdzenie Komisji (EWG) NR 1258/91 z dnia 14 maja 1991 r.	L 120	15	15.5.1991
►M2	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 3533/93 z dnia 21 grudnia 1993 r.	L 321	9	23.12.1993

▼B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 3446/90

z dnia 27 listopada 1990 r.

ustanawiające szczegółowe zasady przyznawania dopłat do prywatnego składowania baraniny i mięsa koziego

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3013/89 z dnia 25 września 1989 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku baraniny i mięsa koziego ([1]), w szczególności jego ►M2 art. 7 ust. 5 ◄ i art. 28,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1676/85 z dnia 11 czerwca 1985 roku w sprawie kursów przeliczeniowych stosowanych w rolnictwie ([2]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2205/90 ([3]), w szczególności jego art. 5 ust. 3 i art. 12,

a także mając na uwadze, co następuje:

oprócz ogólnych zasad określonych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2644/80 ([4]), należy uchwalić szczegółowe zasady przyznawania dopłat do prywatnego składowania baraniny i mięsa koziego;

jeżeli dopłaty takie mają osiągnąć zamierzony cel, powinny być przyznawane wyłącznie osobom fizycznym lub prawnym prowadzącym działalność gospodarczą we Wspólnocie, których działalność i doświadczenie w tym sektorze dają dostateczną gwarancję, że składowanie odbywać się będzie w zadawalający sposób i które posiadają odpowiednie zaplecze przechowalnicze na obszarze Wspólnoty;

z tych samych przyczyn dopłaty powinny być przyznawane z tytułu składowania produktów zamrożonych o dobrej jakości handlowej, wyprodukowanych we Wspólnocie zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 964/71 ([5]), których poziom radioaktywności nie przekracza maksymalnych wartości dopuszczonych w ramach rozporządzenia Rady (EWG) nr 737/90 z dnia 22 marca 1990 r. w sprawie warunków regulujących przywóz produktów rolnych z państw trzecich po awarii elektrowni atomowej w Czernobylu ([6]);

należy przyjąć przepisy mające na celu zapewnienie, że omawiane zwierzęta są poddawane ubojowi wyłącznie w rzeźniach, które są zatwierdzone i nadzorowane zgodnie z przepisami dyrektywy Rady 64/433/EWG ([7]), ostatnio zmienionej dyrektywą 89/662/EWG ([8]);

aby program stał się bardziej efektywny, umowy muszą odnosić się do pewnej minimalnej ilości rozdzielonej odpowiednio na produkty oraz muszą być określone zobowiązania, z jakich umawiająca się strona musi się wywiązać, zwłaszcza jeżeli chodzi o te, które umożliwiają agencji interwencyjnej przeprowadzenie efektywnej kontroli warunków składowania;

należy określić, jako procentową część kwoty dopłaty, kwotę zabezpieczenia w celu zapewnienia przestrzegania zobowiązań umownych;

zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. określającym wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w przypadku produktów rolnych ([9]), ostatnio zmienionym

([1]) Dz.U. L 289 z 7.10.1989, str. 1.
([2]) Dz.U. L 164 z 29.6.1985, str. 1.
([3]) Dz.U. L 201 z 31.7.1990, str. 9.
([4]) Dz.U. L 275 z 18.10.1980, str. 8.
([5]) Dz.U. L 104 z 11.5.1971, str. 12.
([6]) Dz.U. L 82 z 29.3.1990, str. 12.
([7]) Dz.U. 121 z 29.7.1964, str. 2012/64.
([8]) Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13.
([9]) Dz.U. L 205 z 3.8.1985, str. 5.

▼B

rozporządzeniem (EWG) nr 3745/89 ([1]), należy zdefiniować podstawowe wymagania, jakie muszą być spełnione, aby wadium zostało zwolnione; przechowywanie objętej umową ilości przez określony czas stanowi jeden z podstawowych warunków przyznania dopłaty do prywatnego składowania baraniny i mięsa koziego; biorąc pod uwagę zwyczaje handlowe i względy praktyczne, należy dopuścić pewne tolerancje w odniesieniu do wspomnianej ilości;

w przypadku, gdy nie są spełnione pewne wymagania dotyczące składowanych ilości, przy zwalnianiu wadium i przyznawaniu dopłaty powinna obowiązywać zasada proporcjonalności;

w celu usprawnienia programu umawiająca się strona powinna mieć możliwość uzyskania zaliczki z tytułu dopłaty pod warunkiem wpłacenia wadium i należy ustalić zasady w odniesieniu do składania podań o dopłaty, załączanych dokumentów potwierdzających i terminu płatności;

zgodnie z art. 5 rozporządzenia (EWG) nr 1676/85 należy zaznaczyć, że w przypadku dopłat do prywatnego składowania datą transakcji, która wyznacza wysokość zabezpieczenia i dopłaty w walucie krajowej, jest data podpisania umowy składu, lub końcowa data składania ofert przetargowych w odpowiedzi na zaproszenie do przetargu;

poprzednie doświadczenia z innymi programami dotyczącymi prywatnego składowania produktów rolnych wskazują na potrzebę określenia, w jakim zakresie obowiązujerozporządze nie Rady (EWG, EURATOM) nr 1182/7 ([2]) przy określaniu okresów i terminów podanych w ramach takich programów, i ścisłego określenia dat początku i zakończenia okresu składowania;

w szczególności art. 3 ust. 4 rozporządzenia (EWG, EURATOM) nr 1182/71 precyzuje, że w przypadku, gdy ostatnim dniem danego okresu jest święto państwowe, niedziela lub sobota, okres ten powinien zakończyć się z chwilą upływu ostatniej godziny następnego dnia roboczego; zastosowanie tego przepisu wobec umów składu może nie leżeć w interesie posiadaczy składów i może prowadzić do różnic w traktowaniu; w związku z tym należy zastosować odstępstwo w sprawie określenia ostatniego dnia składowania w ramach umowy;

należy przyjąć przepis w sprawie proporcjonalności przy przyznawaniu dopłat, w przypadku gdy okres składowania nie był pełny;

artykuł 4 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2644/90 postanawia, że kwota dopłat do prywatnego składowania może być ustalona drogą procedury przetargowej; zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia (EWG) nr 3013/89 procedura przetargowa obowiązuje wówczas, gdy spełnione są pewne warunki rynkowe; zaproszenia do przetargu powinny być efektem decyzji Komisji, podjętych zgodnie z procedurą określoną w art. 30 wyżej wymienionego rozporządzenia; art. 4 i 5 rozporządzenia (EWG) nr 2644/80 zawierają zasady, których należy przestrzegać w powiązaniu z procedurą przetargową; w tym celu potrzebne są bardziej szczegółowe zasady;

celem procedur przetargowych jest ustalenie kwoty dopłat; przy wyborze oferentów należy preferować oferentów korzystniejszych dla Wspólnoty; w związku z tym można ustalić maksymalną kwotę subwencji, w odniesieniu do której będą wybierani oferenci; jeśli żadna z ofert przetargowych nie spełnia wymogów, żadna nie musi być wybierana;

należy przyjąć przepis w odniesieniu do systemu kontroli, aby uniknąć nieuzasadnionego przyznania dopłaty; w tym celu Państwa Członkowskie powinny dostosować kontrole różnych etapów składowania;

([1]) Dz.U. L 364 z 14.12.1989, str. 54.
([2]) Dz.U. L 124 z 8.6.1971, str. 1.

▼B

należy podjąć kroki mające na celu zapobieganie i karanie uchybień i nadużyć finansowych; w tym celu w przypadku fałszywej deklaracji należy wykluczyć umawiającą się stronę od otrzymania dopłat do prywatnego składowania na sześć miesięcy, licząc od daty wykrycia fałszerstwa;

aby dać Komisji ogólny przegląd efektu programu prywatnego składowania, Państwa Członkowskie powinny dostarczać niezbędne informacje;

rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2659/80 z dnia 17 października 1980 r. określające szczegółowe zasady przyznawania dopłat do prywatnego składowania baraniny i mięsa koziego ([1]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) 3496/88 ([2]), zostało istotnie zmienione; z uwagi na dalsze zmiany, odnośne ustawodawstwo powinno być całkowicie zmienione; jednakże nowe przepisy powinny być stosowane wyłącznie w odniesieniu do prywatnego składowania po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia;

Komitet Zarządzający ds. Owiec i Kóz nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez swojego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przyznanie dopłaty do prywatnego składowania, przewidziane w art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 3013/89, jest uwarunkowane spełnieniem wymagań przedstawionych w niniejszym rozporządzeniu.

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 2

1. Umowy dotyczące prywatnego składowania mięsa wieprzowego są zawierane między agencjami interwencyjnymi Państw Członkowskich oraz osobami fizycznymi lub prawnymi, zwanymi dalej „umawiającymi się stronami”:

— które prowadziły działalność gospodarczą w sektorze mięsa i żywca przez co najmniej dwanaście miesięcy i są oficjalnie zarejestrowane w Państwie Członkowskim, oraz

— które posiadają we Wspólnocie odpowiednie pomieszczenia i urządzenia.

2. Dopłaty do prywatnego składowania mogą być przyznane wyłącznie na tusze jagnięce poniżej dwunastu miesięcy i ich części, wyprodukowane zgodnie z art. 3 ust. 1 część A lit. a)-e) dyrektywy 64/433/EWG, odpowiedniej jakości handlowej, pochodzące od zwierząt hodowanych we Wspólnocie w ciągu co najmniej poprzednich dwóch miesięcy i ubitych nie wcześniej niż dziesięć dni przed datą oddania produktu do składowania zgodnie z art. 4 ust. 2.

3. Przedmiotem umowy składu nie może być mięso o poziomie radioaktywności przekraczającym maksymalne poziomy dopuszczone przepisami Wspólnoty. Poziomy stosowane do produktów pochodzących ze Wspólnoty będą takie, jak określono w art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 737/90. Poziom skażenia radioaktywnego produktu sprawdzany będzie jedynie wtedy, gdy wymagać tego będzie sytuacja, oraz w niezbędnym okresie. W koniecznych przypadkach czas trwania i zakres kontroli zostaną określone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 30 rozporządzenia (EWG) nr 3013/89.

4. Umowy nie mogą być zawierane na ilości mniejsze, niż ilości minimalne, określane dla każdego produktu.

([1]) Dz.U. L 276 z 20.10.1980, str. 12.
([2]) Dz.U. L 306 z 11.11.1988, str. 28.

▼B

5. Mięso musi być umieszczone w składzie w stanie świeżym i przechowywane w stanie zamrożonym.

Artykuł 3

1. Wnioski o zawarcie umów lub oferty i umowy mogą dotyczyć tylko jednego z produktów, dla których może być przyznana dopłata.

2. Wnioski o zawarcie umów lub oferty nie są przyjmowane, jeżeli nie zawierają dokładnych informacji, o których mowa w ust. 3 lit. a), b), d) i e) oraz nie przedstawiono dowodu złożenia zabezpieczenia.

3. Umowy zawierają następujące szczegółowe informacje:

a) deklarację, w której umawiająca się strona zobowiązuje się umieścić w składzie i składować wyłącznie produkty, spełniające warunki określone w art. 2 ust. 2 i 3;

b) opis i ilość produktu, który ma być składowany;

c) termin przekazania do składowania, o którym mowa w art. 4 ust. 3, całej ilości wymienionej w lit. b);

d) czas składowania;

e) kwotę dopłaty za jednostkę wagi;

f) kwotę zabezpieczenia;

g) postanowienie, umożliwiające skrócenie lub przedłużenie okresu składowania na warunkach określonych w rozporządzeniach Wspólnoty.

4. Umowy nakładają na umawiającą się stronę co najmniej następujące zobowiązania:

a) umieszczenie w składzie uzgodnionej ilości produktu przez okres przewidziany w art. 4, na własne ryzyko i koszt w warunkach zapewniających utrzymanie charakterystyki produktu, o którym mowa w art. 2 ust. 2 przez czas trwania okresu umownego bez zmiany, zastępowania i przenoszenia przechowywanego produktu do innego składu; jednak w wyjątkowych przypadkach i na właściwie umotywowane życzenie, agencja interwencyjna może wydać zgodę na przeniesienie składowanych produktów;

b) powiadomienie agencji interwencyjnej, z którą zawarto umowę, o dacie i miejscu składowania oraz ilości produktu, który ma być przechowywany w odpowiednim czasie przed rozpoczęciem przechowywania poszczególnych partii w rozumieniu akapitu drugiego art. 4 ust. 1; agencja interwencyjna może wymagać, aby informacje te zostały przekazane co najmniej na dwa dni robocze przed rozpoczęciem składowania poszczególnych partii;

c) przesłanie do agencji interwencyjnej dokumentów dotyczących operacji przyjmowania na skład nie później niż w ciągu miesiąca od daty, o której mowa w art. 4 ust. 3;

d) składowanie produktów zgodnie z wymaganiami co do identyfikacji, o których mowa w art. 13 ust. 4;

e) zezwolenie agencji w dowolnym momencie na przeprowadzenie kontroli, czy wszystkie zobowiązania wynikające z umowy są przestrzegane.

Artykuł 4

1. Umieszczenie w składzie musi nastąpić nie później, niż 28 dnia po zawarciu umowy.

Produkty mogą być umieszczane w składzie pojedynczymi partiami, z których każda reprezentuje ilość umieszczoną w składzie danego dnia według umowy i według składów.

▼M1

2. Pod ścisłym nadzorem agencji interwencyjnej i w chwili przekazywania mięsa do składowania umawiające się strony mogą je rozbierać albo częściowo lub całkowicie trybować, cały towar lub tylko jego część, z zastrzeżeniem, że dotyczy to wystarczającej ilości tusz, aby zapewnić, że w składzie będzie znajdował się tonaż

▼M1

wyszczególniony w zawartym kontrakcie oraz że całe mięso, które otrzymano w wyniku wyżej wspomnianych operacji, zostanie umieszczone w składzie. Zamiar wykorzystania tej możliwości należy zgłosić nie później niż w dniu rozpoczęcia przekazywania mięsa do składowania; niemniej jednak agencja interwencyjna może zażądać przekazania takiej informacji co najmniej na dwa dni robocze przed rozpoczęciem przyjmowania do składowania każdej partii.

Duże ścięgna, chrząstki, kości, kawałki tłuszczu i inne odpady powstałe przy rozbiorze albo częściowym lub całkowitym trybowaniu nie mogą być składowane.

3. Przyjmowanie do składowania rozpocznie się, oddzielnie dla każdej partii o zakontraktowanej wielkości, w dniu, w którym przechodzi ona pod kontrolę agencji interwencyjnej.

Jest to dzień, w którym ustala się wagę netto świeżego produktu schłodzonego:

— w składzie, jeśli mięso zostaje zamrożone na miejscu,

— w miejscu zamrażania, jeśli mięso jest zamrażane w odpowiednich pomieszczeniach i urządzeniach poza miejscem składowania.

Jednak w przypadku gdy do składowania przekazywane jest mięso rozebrane albo po częściowym lub całkowitym trybowaniu, ważenie obejmuje produkty faktycznie umieszczane w składzie i można je przeprowadzić w miejscu rozbioru albo częściowego lub całkowitego trybowania.

Określenie wagi produktów, które mają być przekazane do składowania, nie może nastąpić przed zawarciem kontraktu.

▼B

4. Umieszczanie w składzie kończy się w dniu, w którym ostatnia partia ilości umownej została umieszczona w składzie.

Dzień ten będzie dniem, w którym wszystkie produkty objęte umową znajdą się w miejscu ostatecznego przechowywania, świeże lub zamrożone.

Artykuł 5

1. Kwota zabezpieczenia, o którym mowa w art. 3 ust. 2, nie przekroczy 30 % kwoty dopłaty, o którą wnioskowano.

2. Główne wymogi, w rozumieniu art. 20 ust. 2 rozporządzenia (EWG) 2220/85, są następujące:

— nie wycofać wniosku o zawarcie umowy ani oferty, oraz

— przechowywać co najmniej 90 % ilości umownej przez okres składowania objęty umową, na własne ryzyko umawiającej się strony i w warunkach określonych w art. 3 ust. 4 lit. a).

3. Artykuł 27 ust. 1 rozporządzenia (EWG) 2220/85 nie stosuje się.

4. Zabezpieczenia zostaną zwolnione niezwłocznie, jeśli wniosek o zawarcie umowy lub oferta nie zostaną przyjęte.

▼M2

5. W przypadku gdy termin umieszczenia w składzie, określony w art. 4 ust. 1, jest przekroczony, zabezpieczenie ulega przepadkowi zgodnie z art. 23 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85.

Z zastrzeżeniem przepisów art. 6 ust. 3 jeśli termin określony w art. 4 ust. 1 jest przekroczony o więcej niż 10 dni, pomoc nie będzie przyznana.

▼B

Artykuł 6

1. Kwota dopłaty zostanie ustalona na jednostkę wagi i odnosić się będzie do wagi określonej zgodnie z art. 4 ust. 3.

▼B

2. Z wyjątkiem przepisów ust. 3, umawiające się strony uprawnione będą do uzyskania dopłaty, jeżeli spełnią wymogi pierwotne, o których mowa w art. 5 ust. 2.

3. Dopłata wypłacana będzie za dostarczoną ilość umowną. Jeśli ilość rzeczywiście przechowywana w okresie umownym jest mniejsza niż ilość kontraktowa, i:

a) nie mniejsza niż 90 % tej ilości, dopłata zostanie zmniejszona proporcjonalnie;

b) mniejsza niż 90 % lecz nie mniejsza niż 80 % tej ilości, dopłata za ilość rzeczywiście przechowywaną zostanie zmniejszona o połowę;

c) mniejsza niż 80 % tej ilości, dopłata nie zostanie wypłacona.

4. Po trzech miesiącach składowania w ramach umowy, na wniosek umawiającej się strony może być wypłacona zaliczka, pod warunkiem jednak, że złoży ona zabezpieczenie równe kwocie zaliczki plus 20 %.

Zaliczka nie przekroczy kwoty dopłaty, należnej za trzy miesiące składowania.

Artykuł 7

1. Z wyjątkiem sytuacji wystąpienia siły wyższej, wniosek o wypłatę subwencji i dokumenty towarzyszące muszą być złożone u właściwych władz w ciągu sześciu miesięcy po zakończeniu maksymalnego umownego okresu składowania. Jeśli dokumenty towarzyszące nie mogły być złożone w zakładanym terminie, mimo iż partner umowy dokładał starań, by zdobyć je na czas, dodatkowy okres, który nie może jednak przekroczyć sześciu miesięcy, może być przyznany w celu ich skompletowania.

2. Z wyjątkiem sytuacji zaistnienia siły wyższej, o której mowa w art. 10 oraz przypadków, gdy rozpoczęto postępowanie w sprawie uprawnienia do otrzymania dopłaty, zostanie ona wypłacona przez właściwe władze możliwie jak najszybciej, lecz nie później niż trzy miesiące od dnia złożenia przez umawiającą się stronę żądania zapłaty wraz z dokumentami towarzyszącymi.

▼M2

Artykuł 8

Stosowany kurs przeliczeniowy:

— kwoty pomocy jest równy rolniczemu kursowi przeliczeniowemu w danym dniu, określonym w art. 9 ust. 2,

— kwoty zabezpieczeń jest równy rolniczemu kursowi przeliczeniowemu w danym dniu, w którym zabezpieczenie zostało złożone w agencji interwencyjnej.

▼B

Artykuł 9

1. Okresy, terminy i limity czasowe, określone w niniejszym rozporządzeniu, ustalane będą zgodnie z rozporządzeniem (EWG, EURATOM) nr 1182/71. Jednak art. 3 ust. 4 tego rozporządzenia nie będzie miał zastosowania do określania okresu składowania, o którym mowa w art. 3 ust. 3 lit. d) niniejszego rozporządzenia lub jak zmieniono art. 3 ust. 3 lit. g).

2. Pierwszym dniem składowania w ramach umowy będzie dzień, który nastąpi po dniu zakończenia przyjmowania do przechowywania.

3. Odbieranie ze składowania może rozpocząć się w dniu, który nastąpi po ostatnim dniu składowania w ramach umowy.

4. Umawiająca się strona zawiadomi agencję skupu interwencyjnego odpowiednio wcześniej o zamierzonym rozpoczęciu usuwania ze składu; agencja ta może żądać, by zawiadomienie to zostało przekazane co najmniej na dwa dni robocze przed tym dniem.

▼B

W przypadku niedopełnienia obowiązku zawiadomienia agencji skupu interwencyjnego, lecz jeśli wystarczająco oczywisty dowód dostarczono w okresie 30 dni od daty usunięcia ze składu, w sposób zadowalający właściwe władze odnośnie terminu usunięcia ze składu i ilości:

— dopłata zostanie przyznana, bez uszczerbku dla przepisów art. 6 ust. 3, i

— 15 % zabezpieczenia za ilość, o której mowa, zostanie zatrzymane.

We wszystkich innych przypadkach niedopełnienia obowiązku:

— dopłata nie zostanie w ogóle wypłacona w ramach umowy, o której mowa, i

— całość zabezpieczenia w ramach umowy, o którym mowa, zostanie zatrzymana.

5. Z wyjątkiem wystąpienia siły wyższej, o której mowa w art. 10, jeśli umawiająca się strona przeoczy koniec okresu składowania w ramach umowy, każdy dzień kalendarzowy, w którym obowiązek nie został dopełniony, spowoduje obniżenie o 10 % kwoty dopłaty dla umowy, o której mowa.

Artykuł 10

W przypadkach wystąpienia siły wyższej mającej wpływ na wykonywanie przez umawiającą się stronę obowiązków umownych, właściwe władze zainteresowanego Państwa Członkowskiego podejmą decyzję co do środków, jakie uznają za stosowne w odniesieniu do zaistniałej sytuacji. Władze te zawiadomią Komisję o każdym przypadku wystąpienia siły wyższej oraz o działaniach podjętych w tej sprawie.

TYTUŁ II

PRZEPISY SZCZEGÓLNE

Artykuł 11

Jeśli kwota dopłaty ustalana jest wcześniej przy stawce ryczałtowej zaliczki:

a) wniosek o zawarcie umowy należy złożyć w odnośnej agencji skupu interwencyjnego zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2;

▼M2

b) Decyzje dotyczące wniosków o zawarcie umów są podane do wiadomości przez odpowiednią agencję interwencyjną dla każdego wnioskodawcy listem poleconym, faksem, teleksem lub dostarczony za potwierdzeniem odbioru w ciągu pięciu dni roboczych od dnia złożenia wniosku, pod warunkiem że Komisja nie przyjmie specjalnych środków w okresie interwencyjnym.

Jeśli badanie wykaże nadużywanie systemu przedstawionego w tym rozporządzeniu lub jeśli istnieje ryzyko nadużyć, podjęte środki mogą obejmować:

— zawieszenie stosowania tego rozporządzenia na nie więcej niż pięć dni roboczych. W takim przypadku wnioski o zawarcie umów złożone w tym okresie nie są zatwierdzone,

— ustalenie procentu, o jaki zredukowane będą ilości zawarte we wnioskach w sprawie zawarcia umowy, z zastrzeżeniem, gdzie sytuacja tego wymaga, zachowania wymogu stosowania cen minimalnych,

— odrzucenie wniosków złożonych przed okresem zawieszenia, względem których decyzja musiałaby być podjęta w okresie zawieszenia.

▼B

Jeśli wniosek zostanie przyjęty, umowę uważa się za zawartą z dniem wysyłki zawiadomienia o decyzji, o którym mowa w ust. 1 lit. b). Agencja interwencyjna określi właściwą datę, o której mowa w art. 3 ust. 3 lit. c).

▼B

Artykuł 12

1. Jeśli dopłata przyznana jest w wyniku przetargu:

a) rozporządzenie wydające zaproszenie do przetargu zgodnie z art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 3013/89 określi wszelkie warunki, jakie produkty mają być składowane, limity czasowe (data i godzina) składania ofert oraz ilości minimalne, na jakie oferta może być złożona;

b) oferty muszą być przedstawione w ECU i złożone w zainteresowanej agencji interwencyjnej zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2;

c) oferty zostaną zbadane na zamkniętym zebraniu agencji skupu interwencyjnego Państw Członkowskich; osoby obecne na zebraniu zostaną zaprzysiężone w celu zachowania tajemnicy służbowej;

d) składane oferty przesłane zostaną anonimowo do Komisji za pośrednictwem Państw Członkowskich, tak aby dotarły tam nie później niż w drugim dniu roboczym po ostatnim dniu składania ofert, oznaczonym w zaproszeniu;

e) jeśli nie zostanie złożona żadna oferta, Państwa Członkowskie zawiadomią Komisję o tym fakcie w terminie określonym w lit. d);

f) na podstawie otrzymanych ofert Komisja podejmie decyzję zgodnie z procedurą określoną w art. 30 rozporządzenia (EWG) 3013/89, czy ustalić najwyższą kwotę dopłaty biorąc pod uwagę warunki, o których mowa w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (EWG) 2644/80, czy też nie przyznawać dopłaty;

g) jeśli zostanie określona najwyższa kwota dopłaty, przyjęte zostaną oferty nieprzewyższające tej kwoty.

2. W ciągu pięciu dni roboczych następujących po dniu, w którym Państwa Członkowskie zostaną zawiadomione o decyzji Komisji, zainteresowana agencja skupu interwencyjnego zawiadomi wszystkich oferentów o podjętej decyzji listem poleconym, teleksem, telefaksem lub za pisemnym potwierdzeniem odbioru.

Jeśli zostanie przyjęta oferta, umowę uważa się za zawartą w dniu wysłania przez agencję interwencyjną zawiadomienia do oferenta, zgodnie z pierwszym podpunktem. Agencja ta określi właściwą datę, o której mowa w art. 3 ust. 3 lit. c).

TYTUŁ III

KONTROLA I SANKCJE

Artykuł 13

1. Państwa Członkowskie zapewnią dotrzymanie warunków, na jakich przyznane zostało prawo do dopłaty. W tym celu wyznaczą one krajowe władze, odpowiedzialne za kontrolę transakcji składu.

2. Umawiająca się strona udostępni władzom odpowiedzialnym za kontrolę transakcji składu wszelką dokumentację dla każdej umowy, zezwalając zwłaszcza na kontrolę następujących informacji o produktach przekazanych do prywatnego składowania:

a) prawo własności w chwili oddawania do składowania;

b) data przekazania do składowania;

c) waga i liczba kartonów lub jednostek innych opakowań;

d) obecność produktów w składzie;

e) obliczona data zakończenia minimalnego okresu umownego przechowywania oraz, w razie stosowania art. 9 ust. 5, rzeczywista data usunięcia ze składu.

3. Umawiająca się strona lub, w danym przypadku, zarządzający składem, prowadzi ewidencję zapasów dostępnych w składzie, obejmującą dla każdej umowy:

a) oznakowanie produktów umieszczonych u prywatnego magazyniera;

b) datę umieszczenia do przechowywania oraz wyliczony termin zakończenia minimalnego umownego okresu przechowywania oraz rzeczywistą datę usunięcia ze składu;

▼B

c) liczbę tusz i półtusz, kartonów lub innych jednostek przechowywanych oddzielnie, opis produktów oraz wagę każdej palety lub innych jednostek przechowywanych oddzielnie, ewidencjonowaną, w razie potrzeby, w oddzielnych partiach;

d) miejsce produktu w składzie.

4. Produkty składowane muszą być łatwo rozpoznawalne i muszą być oznakowane indywidualnie zgodnie z umową. Każda paleta i ewentualnie każda jednostka przechowywana oddzielnie muszą być oznakowane tak, aby był widoczny numer umowy, opis produktu i waga. Data przyjęcia do składowania powinna być zaznaczona na każdej partii, przyjętej danego dnia.

Gdy produkty przyjmowane są do składu władze odpowiedzialne za kontrolę sprawdzą oznakowanie, o którym mowa w pierwszym akapicie i mogą opieczętować produkt umieszczony do przechowywania.

5. Władze odpowiedzialne za kontrole podejmą:

a) dla każdej umowy kontrolę zgodności ze wszystkimi wymogami art. 3 ust. 4;

b) obowiązkową kontrolę w celu sprawdzenia, czy produkty znajdują się w składzie podczas ostatniego tygodnia umownego okresu składowania;

c) — opieczętowanie wszystkich produktów składowanych w ramach umowy zgodnie z ust. 4 akapit drugi; lub

— niezapowiedziane kontrole wyrywkowe w celu stwierdzenia obecności produktu w składzie. Pobrane próbki muszą być reprezentatywne i odpowiadać co najmniej 10 % całkowitej ilości oddanej do przechowywania w każdym Państwie Członkowskim w ramach instrumentu dotowania prywatnego składowania. Takie kontrole obejmą, poza kontrolą rachunków, o których mowa w ust. 3, rzeczywistą kontrolę wagi oraz rodzaju produktów oraz ich oznakowania. Taka kontrola musi obejmować co najmniej 5 % ilości, której dotyczy kontrola.

Koszty opieczętowania i przeładowywania produktów ponosi umawiająca się strona.

6. Kontrole zgodnie z ust. 5 zakończone są raportem, stwierdzającym:

— datę kontroli,

— czas jej trwania, oraz

— przeprowadzone czynności.

Raport z kontroli musi być podpisany przez odpowiedzialnego urzędnika oraz przez umawiającą się stronę lub ewentualnie zarządzającego składem i musi być włączony do kartoteki płatności.

7. W przypadku znacznych nieprawidłowości, dotyczących co najmniej 5 % ilości produktów objętych jedną umową poddanych kontroli, weryfikacja zostanie rozszerzona na większą próbkę, która będzie określona przez władze odpowiedzialne za kontrole.

Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o takich przypadkach w ciągu czterech tygodni.

Artykuł 14

W przypadku, gdy władze odpowiedzialne za kontrole stwierdzą i sprawdzą, że deklaracja, o której mowa w art. 3 ust. 3 lit. a) jest deklaracją fałszywą złożoną świadomie lub poprzez poważne zaniedbanie, umawiająca się strona, o której mowa, zostanie wyłączona z programu dotowania prywatnego składowania na sześć miesięcy poczynając od miesiąca, w którym fałszerstwo zostało stwierdzone.

▼B

TYTUŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 15

1. Państwa Członkowskie informują Komisję o wszelkich środkach, podjętych w celu zastosowania niniejszego rozporządzenia.

▼M2

2. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję teleksem lub faksem:

a) w poniedziałek i czwartek każdego tygodnia o ilościach produktów, dla których wnioski o zawarcie umów zostały złożone;

b) przed czwartkiem każdego tygodnia i zgodnie z podziałem według okresu składowania o produktach i ilościach, na które zawarto umowy w poprzednim tygodniu, podając podsumowanie produktów i ilości, na które zawarto umowy;

c) co miesiąc o produktach i ilościach całkowitych umieszczonych w składach;

d) co miesiąc o produktach i ilościach całkowitych faktycznie składowanych i o produktach i całkowitych ilościach, dla których umowny okres składowania się zakończył;

e) co miesiąc, jeśli okres składowania został skrócony lub przedłużony zgodnie z art. 3 ust. 3 lit. g), lub skrócony zgodnie z art. 9 ust. 5, o produktach i ilościach, dla których okres składowania został zweryfikowany, oraz o pierwotnych, jak i zweryfikowanych miesiącach wyprowadzenia ze składu.

▼B

3. Stosowanie środków zapewnionych w tym rozporządzeniu zostanie zbadane zgodnie z procedurą określoną w art. 30 rozporządzenia (EWG) nr 3013/89.

Artykuł 16

1. Rozporządzenie (EWG) nr 2659/80 traci moc.

2. Odniesienia do uchylonego rozporządzenia obowiązują jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Odniesienia do art. rozporządzenia (EWG) nr 2659/80 należy odczytywać zgodnie z tabelą korelacji podaną w Załączniku.

Artykuł 17

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1990 roku.

Niniejsze rozporządzenie dotyczy prywatnego składowania, które rozpoczęło się od tego dnia lub później.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (EWG) nr 2659/80	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1
art. 2	art. 2
art. 3	art. 3 ust. 3 i 4
art. 4	art. 3 ust. 1 i 2
—	art. 4
art. 5	art. 5
art. 6	art. 6
—	art. 7
art. 7	art. 8
art. 8	art. 9
art. 9	art. 10
art. 10	art. 11
art. 11	art. 12
—	art. 13
—	art. 14
art. 12	art. 15
art. 13	art. 16
art. 14	art. 17